

stændig umuligt baade for dem, der udstykker, og dem, der køber Jord, at arbejde med Loven, hvis ikke disse Ændringer vedtages. Hvis vi vilde være meget ondskabsfulde overfor Ministeren — det ligger nu en Gang ikke for os, men hvis vi kunde faa det i Sinde, saa vilde jeg oprigtig ønske, at vore Ændringsforslag blev forkastet. Det bliver de formodentlig ogsaa, men naar de bliver forkastet, vil den højtærede Minister faa en meget varm Sommer. Ikke alene Udstykningsforeningerne, men ogsaa Amtskommissionerne og de private, der udstykker Jord, og alle de, der søger Jord efter denne Lov, vil i den Grad bombardere Ministeren, at han ganske sikkert vil længes efter den Dag, da Rigsdagen samles igen.

Vi har i Ændringsforslag Nr. 9 foreslaaet, at Landbrugsministeren inden 1. November skulde træffe Bestemmelse om, hvor stort et Statstilskud der skulde ydes til Bygningerne. Det har nemlig ogsaa Betydning, at dette bliver slaaet fast paa et meget tidligt Tidspunkt. Jeg indser godt, at man ikke allerede paa det nuværende Tidspunkt kan fastsætte Byggetilskuddet for næste Sommer, men man kan gøre det til Efteraaret; og netop omkring ved November skal alle Indkøb være foretaget, alt, hvad der vedrører Opførelsen af Bygningerne, skal være tilendebragt, der skal være sluttet Akkord med Bygningshaandværkerne. Derfor er det nødvendigt, at de paagældende faar at vide, hvor meget de har at bygge for. Jeg anbefaler derfor Ændringsforslag Nr. 9.

Der er en Ting, som jeg ikke rigtig forstaar med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 10 og Nr. 3. De er opført som foreslaaet af et Flertal og tiltraadt af Landbrugsministeren. Dette forekommer mig at være en lille Smule bagvendt, idet det var mig, der rejste Kritik mod Ordet „Stats-hjælp“ her i Tinget, og det var mit Parti, der i Udvalget stillede Forslag om en Ændring, hvilken Ministeren tiltraadte. Jeg havde da ment, at det havde været bedre at opføre Ændringsforslagene under den Form, at de var stillet af Landbrugsministeren og tiltraadt af et Flertal. Som det nu er, ser det ud, som om mit Parti ikke har været medvirkende dertil. I Realiteten betyder det ikke saa meget; det, det drejer sig om for os, er, at den sunde Fornuft paa dette Omraade sejrer, og om dette saa bliver udtrykt paa en fornuftstridig Maade, gør i og for sig ikke noget. Jeg vil anbefale de to Ændringsforslag tillige med dem, der er stillet af Mindretallet under Nr. 1.

Ulrich: Vi fra vor Side havde kun tænkt at ville gaa med til at forlænge Loven for et Aar, idet vi mente, at hele Udstykningsbevægelsen laa saa usikker, at det havde været rart Aar for Aar at skønne over, hvilke Beløb man vilde stille til Raadighed til dette Foretagende. Men efter de Forhandlinger, der har fundet Sted i Udvalget, har vi kunnet tiltræde sammen med Partiet Venstre, at det foreliggende Lovforslag kommer til at gælde for 2 Aar i Stedet for som foreslaaet for 3 Aar. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for alle de Ændringsforslag, som er stillet af Flertallet, bestaaende af Partiet Venstre og os.

Niels Frederiksen: Da dette Lovforslag var til første Behandling, blev der fra mange Sider krævet indgaaende Oplysninger om, hvordan disse Love havde virket, og det ærede Medlem Hr. Ulrich var sikkert den, der mest kraftigt forlangte, at nu skulde Sagen belyses helt og fuldt, vi maatte have at vide, hvorledes de forskellige Love havde virket, og man maatte kræve saadanne Oplysninger, at man kunde tage klar saglig Stilling til Spørgsmaalet. Jeg var derfor noget forbauset over det ærede Medlems Ordførertale nu og over, at han ganske stilfærdigt sagde, at han godt kunde gaa med til nu at bevilge 24 Millioner til denne Lovgivning, til Trods for at han i sit stille Sind erkender, at han ikke har faaet den allermindste af de Oplysninger, han stærkt efterlyste ved første Behandling. Jeg nævner dette, fordi jeg ikke kan undlade at udtale min Beklagelse over, at de Bevillinger, vi her er med til at give, ikke kan begrundes med Oplysninger om, hvordan tidligere Bevillinger af lignende Art har virket. Jeg har sjælden set saa ufyldstgørende Oplysninger om en Sag som om den foreliggende. Den højtærede Landbrugsminister har efter min Mening fremsat det foreliggende Lovforslag alt for sent. Jeg kan ikke finde nogen som helst rimelig Begrundelse for at vente til 4. April med at fremsætte Forslag om en Bevilling paa 36 Mill. Kr., anvendt i 3 Aar, naar man lige saa vel kunde have fremsat Forslaget den 4. November. Der havde været al Grund, forekommer det mig, til at søge oplyst, hvordan de 24 Millioner, som er anvendt i Henhold til Loven af 6. Maj 1921, har virket. Det var det, der havde været Grund til at skaffe oplyst i den Sag. Efter min Mening skulde vi have haft at vide, hvor mange Huse der er købt for de Penge, hvor store Arealerne er, af hvilken Bonitet de er, samt hvad de har kostet.